

பத்ர் போரில் பங்கு பெற்ற ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மகத்துவமிக்க சஹாபாக்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து ஈமானுக்கு வலுவூட்டக்கூடிய சம்பவங்கள்

சய்யிதுனா அமீருல் முஃமினீன் ஹஸ்ரத் மிர்ஸா மஸ்ரூர் அஹ்மது ஐந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (அய்யதஹுல்லாஹு தஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ்) அவர்கள் இலண்டனிலுள்ள முபாரக் பள்ளிவாசலில் 06 டிசம்பர் 2019 அன்று ஆற்றிய ஜுமுஆ பேருரையின் சுருக்கம்

தஷஹ்ஹுத், தஅவ்வுத் மற்றும் சூரா ஃபாத்திஹா ஓதிய பிறகு ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்:

இன்று நான் எடுத்துக் கூற இருக்கின்ற சஹாபியின் பெயர் ஹஸ்ரத் ஹிலால் பின் உமைய்யா வாகிஃபி ஆகும். அன்னார் ஆரம்ப காலத்தில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர் ஆவார்கள். தபுக் போரில் எவ்வித காரணமுமின்றி கலந்து கொள்ளாத மூன்று அன்ஸார் சஹாபாக்களில் ஹஸ்ரத் ஹிலால் பின் உமைய்யா அவர்களும் ஒருவர் ஆவார்கள். இரண்டாவது சஹாபி, கஅப் பின் மாலிக் ஆவார். மூன்றாவது சஹாபி, முராரா பின் ரபீஃ ஆவார்கள். இவர்கள் தொடர்பாக திருக்குர்ஆனில் இந்த வசனமும் அருளப்பட்டது.

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

அதாவது மேலும், பின்தங்கிவிட்ட அந்த மூவருக்கும் (அருள் செய்தான்). பூமி விரிவானதாக இருந்துங்கூட அவர்களுக்கு அது குறுகிவிட்டது. அவர்களின் உள்ளங்களும் அவர்களுக்கு இறுகி விட்டன. அவனிடம் திரும்புவதனைத் தவிர அல்லாஹ்விடமிருந்து அடைக்கலம் எதுவுமில்லை என்று அவர்கள் நினைத்தனர். அப்போது அவர்களின் நிலையைக் கண்டு அவர்களும் பாவமன்னிப்பு செய்ய அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அருள் செய்தான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் மேன்மேலும் பாவமன்னிப்பை ஏற்றுக் கொள்பவனும் மேன்மேலும் கருணை காட்டுபவனுமாவான். (9:118)

தபுக் போர் ஹிஜ்ரி 9 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. சஹீஹ் புகாரியில் இது தொடர்பாக ஒரு விரிவான விளக்கமும் உள்ளது. அதில் இந்த மூன்று சஹாபாக்களும் பின்தங்கிவிட்ட சம்பவம் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஹஸ்ரத் கஅப் பின் மாலிக் அவர்களின் பேரனான அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் தமது தந்தையான ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் கஅப் அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கின்றார்கள்: ஹஸ்ரத் கஅப் அவர்கள் கூறினார்கள்: தபுக் போரைத் தவிர, ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் புரிந்த எந்தப் போரிலும் நான் கலந்து கொள்ளாமல் இருந்ததில்லை. பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், குரைஷிகளின் வணிகக் குழுவை வழி மறிக்க நாடியே வெளியேறினார்கள்.

ஆனால் விளைவு என்னவாயிற்று என்றால், போர் செய்யும் திட்டம் இல்லாமல் அவர்கள் வெளியேறியிருந்தும், அல்லாஹ் அவர்களை எதிரிகளுடன் எதிர்கொள்ளச் செய்தான். இதற்கு முன்பு ஒரே நேரத்தில் இரண்டு ஓட்டகங்கள் ஒருபோதும் என்னிடம் இருந்ததில்லை. பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் தபுக் போர் சந்தர்ப்பத்தின்போது கடும் வெளியிலில் படையெடுத்துச் சென்றார்கள். அதாவது தொலைதூரப் பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டியதாக இருந்தது. மேலும் பாலையன வனாந்திரப் பிரதேசத்தைக் கடந்து செல்லவேண்டியதிருந்தது. மேலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான எதிரிகளைச் சந்திக்க வேண்டியதிருந்தது. எனவே முஸ்லிம்கள், தங்களின் போருக்கான ஆயத்த ஏற்பாடுகளை செய்து கொள்ள முடியும் என்பதனால் வெளிப்படையாகவே அன்னார் இது குறித்து தெரிவித்தார்கள்.

மேலும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுடன் முஸ்லிம்களும் பயண ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருந்தனர். எனவே நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு பயண ஏற்பாடுகளைச் செய்ய காலை நேரத்தில் சென்றேன். ஆனால் நான் எனது பயணத்திற்கான எந்த ஏற்பாட்டையும் செய்து முடிக்காமல் திரும்பி வந்து விடுவேன்.

மேலும் எனது உள்ளத்தில், அந்த ஏற்பாடுகளை செய்து முடிக்க என்னிடம்தான் பொருட்கள் இருக்கின்றதே என்று நான் கருதுவேன். எனது நிலை இப்படியே நீடித்துக் கொண்டே இருந்தது. எதுவரை என்றால் மக்கள் போருக்காக ஆயத்தமாகினர். மேலும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், தம்முடன் முஸ்லிம்களை அழைத்துக் கொண்டு ஒரு காலை நேரத்தில் புறப்பட்டு விட்டார்கள். அப்போதும் நான் எனது பயணத்திற்கு வேண்டிய எந்த ஏற்பாட்டையும் செய்து முடிக்கவில்லை. பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் சென்ற பின் ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாட்கள் கழித்து பயண ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு அவர்களுடன் போய் சேர்ந்து கொள்வேன் என்று நான் நினைத்தேன்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: எனது நிலை இவ்வாறே இருந்தது. எதுவரை என்றால், முஸ்லிம்களின் குழு விரைவாகப் பயணம் செய்தவாறு மிக தொலைவிற்கு சென்று விட்டது. பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் தபூக் சென்றடையும் வரையில் என்னை நினைவு கூரவும் இல்லை. மேலும் என் தொடர்பாக கேட்டறியவும் இல்லை. அன்னார் (ஸல்) அவர்கள் தபூக்கில் மக்களிடையே அமர்ந்திருக்கும்போதுதான், கஅப் எங்கே? என்று கேட்டார்கள். அப்போது பனூ சலமாவைச் சார்ந்த ஒரு நபர், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களே! அவரது இரு சால்வைகளும், அவற்றைத் தம் தோள்களில் போட்டு வலது பக்கமும், இடது பக்கமும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதும் தான் அவரை வரவிடாமல் தடுத்து விட்டன என்று கூறினார். அதாவது, ஒன்று அவரிடம் செல்வம் வந்து விட்டது. அல்லது அவரிடம் ஆணவம் ஏற்பட்டு விட்டது. எனவே அவரால் வர முடியவில்லை என்று கூறினார்.

ஹஸ்ரத் முஆஸ் பின் ஜபல் அவர்கள் இதைக் கேட்டவுடன், நீங்கள் எத்தகைய தீய வார்த்தையை கூறியுள்ளீர்கள். அவ்வாறு ஒருபோதும் கிடையாது என்று கூறியவாறு பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களே! அவரைக் குறித்து நல்லதைத் தவிர வேறெதையும் நாங்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. அவரிடம் எந்த பெருமிதமோ, ஆணவமோ, நயவஞ்சமோ கிடையாது என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், மௌனமாக இருந்தார்கள்.

ஹஸ்ரத் கஅப் பின் மாலிக் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் பயணத்திலிருந்து திரும்பி வருகின்றார்கள் என்ற செய்தி எனக்கு வந்தடைந்ததும் எனக்கு கவலை ஏற்பட்டது. மேலும் சாக்குப் போக்குச் சொல்வதற்காக பொய்யான விஷயங்களை யோசிக்கத் தொடங்கினேன். நாளை பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் கோபத்திலிருந்து நான் எப்படி தப்புவேன்? என்று எண்ணினேன்.

ஆனால் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவை நெருங்கி வந்து விட்டார்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டதும் நான் புனைந்து வைத்திருந்த பொய் என் மனதை விட்டு விலகி விட்டது. பொய்யான காரணம் எதையும் கூறி நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து ஒருபோதும் என்னால் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது என்று நான் எண்ணியவாறு அனைத்து உண்மையையும் எடுத்துக் கூற எண்ணினேன்.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலுக்கு வந்ததும், தபூக் போரில் பின்தங்கிவிட்டவர்களில் ஒவ்வொருவரும் அவர்களிடம் வந்து, எதற்காக அவர்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை என்பதற்காக அவர்களுக்கு முன்னால் சத்தியம் செய்து சாக்குப் போக்குகளை எடுத்துக் கூறினார்கள். பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், அவர்களின் வெளிப்படையான காரணங்களை ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களிடம் பைஅத் வாங்கினார்கள். மேலும் அவர்களுக்காக இஸ்திக்பார் செய்தார்கள். மேலும் அவர்களின் உட்புற நிலையை அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்தார்கள்.

பிறகு நான் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்களுக்கு நான் சலாம் சொன்னபோது கோபத்திலிருப்பவர் எவ்வாறு புன்னகைப்பாரோ அது போன்று அன்னார் புன்னகைத்தார்கள். மேலும் முன்னால் வாருங்கள் என்று கூறினார்கள். நான் முன்னே வந்து அன்னாருக்கு முன்பாக அமர்ந்தேன். அப்போது அவர்கள் என்னிடம், எதனால் நீங்கள் பின்தங்கி விட்டீர்கள்? பயணத்தில் எங்களுடன் ஏன் கலந்து கொள்ளவில்லை? நீங்கள் பயணத்திற்கான வாகனத்தை வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லையா? என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நான், அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! தாங்கள் அல்லாத வேறு எவரேனும் ஒரு உலகவாதிக்கு அருகில் நான் அமர்ந்து கொண்டிருந்தால் ஏதாவது பொய்யான சாக்குப் போக்குச் சொல்லி அவரது கோபத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள உடனடியாக வழி கண்டிருப்பேன். ஏனென்றால் வாதம் செய்வதற்கான திறன் எனக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னால் நல்ல சாக்குப் போக்குகளை கூற முடியும். ஆனால் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! தங்களிடம் ஏதாவது பொய்யைச் சொல்லி இன்று உங்களை நான் என்னைக்கு குறித்து திருப்தியடையச் செய்து விட்டாலும், அல்லாஹ் வெகுவிரையில் என்மீது தங்களைக் கடுங்கோபம் கொள்ளச் செய்து விடுவான் என்று நான் நன்கு அறிந்துள்ளேன். தங்களிடம் நான் உண்மையைச் சொல்லி விட்டால் அது தொடர்பாக என்மீது தாங்கள் கோப்படுவீர்கள். ஆயினும் அதனால் நான் அல்லாஹ்வின் மன்னிப்பை எதிர்பார்க்கிறேன். அல்லாஹ் மன்னிப்பான் என்று நம்புகின்றேன்.

மேலும் கஅப் அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! என்னிடம் சாக்கு போக்கு கூறத்தக்க எந்த காரணமும் இல்லை. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! தங்களை விட்டும் நான் பின்தங்கிவிட்ட அந்த நேரத்தில் எனக்கு இருந்த உடல் பலமும், வசதி வாய்ப்பும் அதற்கு முன் ஒருபோதும் எனக்கு இருந்ததில்லை. இதை செவியுற்ற பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், இவர் உண்மையை கூறியுள்ளார் என்று கூறினார்கள். மேலும் கூறினார்கள்: எனக்கு முன்னால் இருந்து எழுந்து செல்லுங்கள். உங்கள் விஷயத்தில் அல்லாஹ்வே தீர்ப்பளிப்பான் என்று கூறினார்கள். உடனே நான் எழுந்து சென்றேன்.

அப்போது பனூ சலமாவைச் சேர்ந்த சிலர் என்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்தார்கள். மேலும் என்னிடம், போரில் கலந்து கொள்ளாதவர்கள் கூறிய அதே சாக்குப் போக்கை கூட அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கலாமே! நீங்கள் செய்த பாவத்திற்கு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கேட்கும் பாவமன்னிப்பே உங்களுக்குப் போதுமானதாக இருந்திருக்குமே! என்று கூறினார்கள்.

பிறகு நான் அவர்களிடம், என்னுடம் வேறு எவராவது இருக்கின்றார்களா? அதாவது பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் உண்மையை கூறியவர்கள் உண்டா? என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் ஆம். இரண்டு நபர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களுடம் நீங்கள் கூறியதையே கூறினர். மேலும் உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதுதான் அவர்கள் இருவருக்கும் சொல்லப்பட்டது என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள் யார்? என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், முராரா பின் ரபீஃ அம்ரி மற்றும் ஹிலால் பின் உமைய்யா வாகிஃபி ஆவார்கள் என்று பத்ர் போரில் கலந்து கொண்ட இரண்டு நல்ல மனிதர்களின் பெயர்களை என்னிடம் கூறினர். மேலும் இவர்கள் இருவரும் எனக்கு முன்மாதிரி ஆவர். நான் அவர்களை விட்டு சென்று விட்டேன். பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அந்தப் போரில் கலந்து கொள்ளாத எங்களுடன் முஸ்லிம்கள் பேசக்கூடாது என்று தடுத்து விட்டார்கள். எனவே மக்கள் எங்களுக்கு முன்பாக வர மாட்டார்கள். எங்களை விட்டு விலகியே இருந்தார்கள். எங்களை அறியாதவர்களைப் போன்று நடந்து கொண்டனர்.

ஹஸ்ரத் கஅப் கூறுகின்றார்கள்: இந்த நிலையில் நான் ஒரு நாள் மதீனாவின் கடைத் வீதிகளில் நடந்து கொண்டிருந்தேன். அப்போது மதீனாவிற்கு உணவு தானிய விற்பனைக்காக வந்திருந்த சிரியா நாட்டின் விவசாயிகளில் ஒருவர், கஅப் பின் மாலிக் எங்கே இருக்கின்றார் என்று எனக்கு யார் தெரிவிப்பார்? என்று கூறினார். இதைக் கேட்ட மக்கள், என்னை நோக்கி சைகை செய்தனர். உடனே அவர் என்னிடம் வந்து, கஸ்ஸான் நாட்டின் அரசனிடமிருந்து கொண்டு வந்திருந்த ஒரு கடிதத்தை எனக்கு கொடுத்தார்.

அதில் இவ்வாறு எழுதப்பட்டிருந்தது: உங்கள் தோழர் உங்களுடன் கடுமையாக நடந்து கொண்டு உங்களை புறக்கணித்து விட்டார் என்று எனக்குச் செய்தி கிடைத்தது. உங்களை இழிவுபடுத்தி, உங்கள் உரிமைகள் வீணடிக்கப்படும் நாட்டில் நீங்கள் நீடிக்க வேண்டும் என்ற அவசியத்தை உங்களுக்கு அல்லாஹ் ஏற்படுத்தவில்லை. எனவே எங்களிடம் வந்து விடுங்கள். நாங்கள் உங்களிடம் நேசம் காட்டுகிறோம் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: நான் இந்த கடிதத்தைப் படித்த உடன், இதுவும் ஒரு சோதனை ஆகும் என்று கூறிக் கொண்டு அதை எடுத்துச் சென்று அடுப்பில் போட்டு எரித்து விட்டேன்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஐம்பது நாட்களில் நாற்பது நாட்கள் கழிந்தபோது, பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் செய்தியை கொண்டு வந்தவர் என்னிடம், நீங்கள் உங்கள் மனைவியை விட்டு விலகி விட வேண்டும் என்று பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள் என்று கூறினார். அதற்கு நான், அவனை விவாகரத்துச் செய்து விடவா? என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், அவரை விட்டு விலகி விட வேண்டும். அவரை நெருங்கக்கூடாது என்று கூறினார். இதைப்போன்றே மற்ற எனது இரண்டு நண்பர்களுக்கும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறி அனுப்பினார்கள்.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: அதற்குப் பிறகு பத்து நாட்கள் இவ்வாறே கழித்தேன். நான் ஐம்பதாம் நாளின் ஃபஜ்ருத் தொழுகையை எங்கள் வீடுகளில் ஒன்றின் மாடியில் நிறைவேற்றி விட்டு அமர்ந்திருந்தேன். அப்போது ஒருவர் சல்உ மலை மீது ஏறி, இது மதீனாவின் வடக்குப் பகுதியிலுள்ள ஒரு மலையின் பெயராகும். உரத்த குரலில், கஅப் பின் மாலிக்கே! உங்களுக்கு நற்செய்தி என்று கூறினார். இதைக் கேட்டு நான் உடனே சஜ்தாவில் விழுந்தேன். எனது துன்பம் நீங்கி விட்டது என்று நான் கருதினேன். பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜ்ர் தொழுத பிறகு இந்த அறிவிப்பைச் செய்தார்கள். அதாவது அல்லாஹ் கருணை காட்டியவாறு உங்களது தவறுகளை மன்னித்து விட்டான். இந்த நற்செய்தியை அன்னார் வழங்கினார்கள்.

ஹஸ்ரத் கஅப் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: நான் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் சென்றேன். பெரும் எண்ணிக்கையில் மக்கள் என்னை சந்தித்தனர். தவ்பா ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதன் காரணமாக எனக்கு வாழ்த்துக்களை கூறினர். மேலும் என்னிடம், அல்லாஹ் உங்கள் மீது கருணை காட்டியவாறு தவ்பாவை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றான். எனவே உங்களுக்கு வாழ்த்துக்கள் என்று கூறினர்.

ஹஸ்ரத் கஅப் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: இறுதியில் நான் பள்ளிவாசலுக்கு சென்றேன். அப்போது பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டேன். மக்களும் அன்னாருக்கு அருகில் அமர்ந்திருந்தார்கள். ஹஸ்ரத் தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ் அவர்கள் என்னைப் பார்த்து என்னை நோக்கி ஓடி வந்தார்கள். என்னைத் கட்டித் தழுவினார்கள். எனக்கு வாழ்த்துக்களை கூறினார்கள். நான் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று கூறியதும் அன்னாரது முகம் சந்தோஷத்தினால் பிரகாசமாக இருந்தது. மேலும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், உன்னை உன் தாய் பெற்றெடுத்த நாட்களில் மிகச் சிறந்த நாளான இன்று உமக்கு நற்செய்தி கூறுகின்றேன் என்று கூறினார்கள். அதற்கு நான், யா ரஸூலல்லாஹ் (ஸல்)! இந்த நற்செய்தியை தாங்களே தங்கள் தரப்பிலிருந்து தெரிவிக்கின்றீர்களா? அல்லது அல்லாஹ்வின் தரப்பிலிருந்து தெரிவிக்கின்றீர்களா? என்று கேட்டேன். அதற்கு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தரப்பிலிருந்துதான் தெரிவிக்கின்றேன் என்று கூறினார்கள்.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஏதாவது சந்தோஷம் ஏற்படும்போது அவர்களது முகம் சந்திரனின் ஒரு பகுதி போல் ஆகி பிரகாசிக்கும். அவர்களது முகத்தின் பிரகாசத்தை வைத்து அவர்களது சந்தோஷத்தை நாங்கள் அறிந்து கொள்வோம். பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் நான் அமர்ந்து கொண்டபோது, அன்னாரிடம், எனது பாவம் மன்னிக்கப்பட்டதற்காக என் செல்வம் அனைத்தையும் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் தர்மமாக அளித்து விடுகிறேன் என்று கூறினேன். அதற்கு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், உங்கள் செல்வத்தில் சிறிதளவை உங்களுக்காக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதுவே உங்களுக்கு நல்லது என்று கூறினார்கள். எனவே நான் கைபர் போரில் எனக்கு கிடைத்த பங்கை நான் எனக்காக வைத்துக் கொள்கிறேன் என்று கூறினேன்.

நான் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம், யா ரஸூலல்லாஹ் (ஸல்)! நான் உண்மை பேசிய காரணத்தினால்தான் அல்லாஹ் எனக்கு இரட்சிப்பை வழங்கினான். எனவே என் பாவம் மன்னிக்கப்பட்டதனால் நான் உயிரோடு வாழும் வரையில் உண்மையைத் தவிர வேறெதையும் பேச மாட்டேன் என்று கூறினேன்.

எனவே நான் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் உண்மை சம்பவத்தைக் கூறிய நாளிலிருந்து இன்று வரை பொய் பேசியதில்லை. மேலும் நான் உயிரோடு இருக்கின்ற வரை அல்லாஹ் என்னை பொய் பேசுவதிலிருந்து பாதுகாப்பாக வைப்பான் என்று நான் நம்புகிறேன்.

தபூக் போருக்கான ஏற்பாடு இந்த காரணத்தினால் அமைந்தது. அதாவது சிரியாவைச் சார்ந்த வியாபாரக் குழுவைச் சார்ந்தவர்கள் இவர்கள் எண்ணை வியாபாரத்திற்காக மதீனாவிருகான பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் மூலமாக பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு செய்தி கிடைத்தது. அதாவது, கைஸர் ஒரு மிகப்பெரும் படையுடன் சிரியா நாட்டில் ஒன்று கூடியுள்ளார் என்று செய்தி கிடைத்தது. அப்போது மக்களிடம் எந்த ஆற்றலும் இருக்கவில்லை. எனினும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் மக்களிடம் புறப்படுவதற்கான அறிவிப்பைச் செய்தார்கள். மேலும் எந்த இடத்திற்கு பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த இடத்தைப் பற்றி அன்னார் அறிவித்தார்கள்.

அந்த சந்தர்ப்பத்தில் சஹாபாக்கள் ஒருவரையொருவர் முந்திக் கொண்டு தியாகங்களை செய்தார்கள். அனைவரும் வீட்டில் இருப்பதை தேடி எடுத்து எப்படியாவது போரில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணினர். மேலும் நடந்து சென்று போரில் கலந்து கொள்வதற்கும் அவர்கள் ஆயத்தமாக இருந்தனர்.

மேலும் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பாதி பொருட்களை பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். மேலும் ஹஸ்ரத் அபூபக்ர் அவர்கள், தமது வீட்டிலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களையும் கொண்டு வந்து பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் கொடுத்தார்கள்.

ஹஸ்ரத் அபூபக்ர் அவர்கள் தபூக் போர் சந்தர்ப்பத்தின்போது பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் தமது முழு செல்வத்தையும் கொண்டு வந்தார்கள். அதன் மொத்த மதிப்பு 4000 திர்ஹம் ஆகும். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஹஸ்ரத் உஸ்மான் அவர்களும் ஒட்டகங்களையும், குதிரைகளையும், சில ரொக்கங்களையும் தியாகம் செய்தார்கள். அந்த தியாகத்தின் காரணமாக பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரில் நின்றவாறு, இந்த செயலுக்குப் பிறகு உஸ்மான் அவர்கள் மீது எந்த கேள்வி கணக்கு கிடையாது என்று கூறினார்கள்.

ஹுஸைன் அவர்கள் கூறினார்கள்: ஹஸ்ரத் அபூ அகீல் ஒரு சஹாபி ஆவார்கள். போரில் கொடுப்பதற்கு அவர்களிடம் எதுவும் இருக்கவில்லை. எனவே அவர்கள், ஒரு நபருிடம் இரவில் வயலுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவது தொடர்பான பணியில் இணைவதாக ஒப்பந்தம் செய்தார். முழு இரவும் கயிற்றை இழுத்தவாறு கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை எடுத்து வயலை நிரப்புவார். அதற்கு பதிலாக அவருக்கு இரண்டு ஸாஃ கிடைக்கும். அதாவது ஏறக்குறைய 4,5 கிலோ பேரீத்தம் பழங்கள் கிடைக்கும். அதில் பாதியை தமது மனைவி மக்களுக்கும், பாதியை அல்லாஹ்வின் வழியில் தியாகம் செய்தவாறு பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் அர்ப்பணித்து விட்டார்கள்.

ஹஸ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் அவர்களும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தமது பாதி செல்வத்தை பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார்கள். அதன் மொத்த மதிப்பீடு 4400 திர்ஹம் ஆகும். ஹஸ்ரத் ஆஸிம் பின் அதீ அவர்கள் 100 வஸ்க் பேரீத்தம் பழங்களை தியாகம் செய்தார்கள். அதற்கு நயவஞ்சகர்கள் இதை காட்டுவதற்காக அவர் செய்கின்றார் என்று குற்றம் சாட்டினர். அப்போது அல்லாஹ் இந்த வசனத்தை அருளினான்.

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ ۖ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

அதாவது நம்பிக்கை கொண்டவர்களுள் மகிழ்ச்சியுடன் தாராளமாகத் தானம் வழங்குபவர்களைப் பற்றியும், தங்களின் (கடின) உழைப்பால் பெறுவதைத் தவிர (வேறு) எதனையும் வழங்காதவர்கள் பற்றியும் குற்றங்குறை கூறுபவர்கள் (நயவஞ்சகர்களாகிய) இவர்களேயாவர். எனவே அ(வ்வாறு தியாகம் செய்ப)வர்களை (நயவஞ்சகர்களாகிய) இவர்கள் ஏளனம் செய்கின்றனர். அல்லாஹ் அவர்களின் ஏளனத்திற்கு தண்டனை வழங்குவான். மேலும் அவர்களுக்கு வேதனையளிக்கக்கூடிய தண்டனை உண்டு. (9:79)

ஹுஸைன் அவர்கள் கூறினார்கள்: இப்போது ஒரு அறிவிப்பும் உள்ளது. அது வக்ஃபே நவ் துறை சார்பானதாகும். அவர்கள் ஒரு Website ஐ ஆரம்பித்துள்ளனர். அதன் பெயர் waqfenavintl.org ஆகும். இன்று இந்த Website துவங்கப்படும். இன்ஷா அல்லாஹ். வாக்கிஃபீனே நவ் பிள்ளைகளும், வாக்கிஃபினை நவ் பெற்றோர்களும் இதிலிருந்து கண்டிப்பாக பயன் பெற வேண்டும்.